

16.6.2011

A7-0180/ 001-001

ÆNDRINGSFORSLAG 001-001
af Økonomi- og Valutaudvalget

Betænkning
Sylvie Goulard
Budgetovervågning i euroområdet

A7-0180/2011

Forslag til forordning (KOM(2010)0524 - C7-0298/2010 - 2010/0278(COD))

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG*

til Kommissionens forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136, sammenholdt med artikel 121, stk. 6, **artikel 122, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, litra c)**,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

* Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet ■.

¹ Udtalelse af af xx (endnu ikke offentliggjort i EUT).

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De medlemsstater, der har euroen som valuta, har særlig interesse i og ansvar for at føre økonomiske politikker, som bidrager til, at Den Økonomiske og Monetære Union fungerer korrekt, og at undgå politikker, som bringer den i fare.
- (2) Traktaten *om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF)* tillader, at der vedtages specifikke foranstaltninger i euroområdet, som går ud over de bestemmelser, der gælder for alle medlemsstater, med henblik på at sikre, at Den Økonomiske og Monetære Union fungerer korrekt.
 - (2a) *Erfaringerne fra de første ti år med Den Økonomiske og Monetære Union viser, at der er behov for at forbedre den økonomiske styring i EU, hvilket først og fremmest bør ske ved, at medlemsstaterne i højere grad gør de fælles vedtagne regler og politikker til deres egne, og at der på EU-plan opstilles mere solide rammer for overvågning af de nationale økonomiske politikker.*
 - (2b) *Et forbedret regelværk for økonomisk styring bør bygge på flere indbyrdes forbundne og sammenhængende politikker for holdbar vækst og beskæftigelse, navnlig en EU-strategi for vækst og beskæftigelse med særlig fokus på udvikling og styrkelse af det indre marked, fremme af internationale handelsforbindelser og konkurrenceevne, et effektivt regelsæt for forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store budgetunderskud (stabilitets- og vækstpacten), et solidt grundlag for forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, styrket regulering af og tilsyn med de finansielle markeder (herunder makrotilsyn ved Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici) samt en pålidelig permanent kriseløsningsmekanisme.*
 - (2c) *Stabilitets- og vækstpacten og det samlede regelværk for økonomisk styring bør supplere og være forenelige med en EU-strategi for vækst og beskæftigelse.*
 - (2d) *Stramningen af den økonomiske styring bør ske samtidig med, at den demokratiske legitimitet af den økonomiske styring i EU øges, hvilket bør opnås gennem en tættere og mere rettidig inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter hele vejen igennem procedurerne for samordning af de økonomiske politikker.*
 - (2e) *De årlige politiske henstillinger fra Kommissionen bør drøftes i Europa-Parlamentet, inden der indledes drøftelser i Rådet.*
 - (2f) *Opnåelse og bevarelse af et dynamisk indre marked bør betragtes som et led i Den Økonomiske og Monetære Unions korrekte og gnidningsløse funktion.*
 - (2g) *TEUF fastsætter også, at Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tager hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse og bekæmpelse af social udstødelse.*

¹ Europa-Parlamentets holdning af xx.6.2011.

- (2h) *Det Europæiske Råd vedtog på sin samling den 17. juni 2010 en ny strategi for beskæftigelse og vækst, Europa 2020-strategien, for at sætte Unionen i stand til at komme stærkere ud af krisen og vende økonomien mod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, ledsaget af høje beskæftigelses- og produktivitsniveauer og et højt niveau af social samhørighed. Det Europæiske Råd besluttede desuden fra den 1. januar 2010 at indføre et europæisk halvår for samordning af de økonomiske politikker, således at medlemsstaterne kan drage fordel af en tidlig samordning på EU-plan og for at sikre en bedre overvågning og en samtidig vurdering af budgetmæssige foranstaltninger og strukturreformer, der fremmer vækst og beskæftigelse.*
- (2i) *Det europæiske semester for samordning af økonomiske politikker bør spille en afgørende rolle i forbindelse med gennemførelsen af kravet i artikel 121, stk. 1, i TEUF om, at medlemsstater betragter deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse, og at de samordner dem i overensstemmelse hermed. Gennemsigtighed, ansvarlighed og uafhængigt tilsyn er en integrerende del af en forbedret økonomisk styring. Rådet og Kommissionen bør offentliggøre og begrunde deres holdninger og afgørelser i de relevante faser af procedurerne for koordinering af de økonomiske politikker.*
- (2j) *En omfattende og integreret løsning på euroområdet gældskrise er nødvendig, da en fragmenteret tilgang hidtil ikke har fungeret.*
- (2k) *Medlemsstaterne uden for euroområdet er ikke forpligtede til at gennemføre denne forordning.*
- (2l) *Kommissionen bør have en stærkere koordinerende rolle i de forstærkede overvågningsprocedurer, hovedsagelig hvad angår medlemsstatsspecifikke vurderinger, kontroller, missioner, henstillinger og tidlige advarsler.*
- (2m) *Uden at det berører deres rettigheder i henhold til TEUF bør de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, have ret til at anvende lovgivningen om økonomisk styring.*
- (2n) *Kommissionen bør have en stærkere og mere uafhængig rolle i den forstærkede overvågningsprocedure for så vidt angår vurderinger, der er specifikke for de enkelte medlemsstater, kontroller, missioner, henstillinger og advarsler. Desuden bør Rådets rolle reduceres i de trin, der fører frem til potentielle sanktioner, og proceduren med beslutningstagning med omvendt kvalificeret flertal i Rådet bør anvendes i det omfang, TEUF giver mulighed herfor.*
- (2o) *Gennemsigtighed samt effektivitet af gensidig støtte og indbyrdes pres er en integreret del af øget økonomisk styring i Unionen i overensstemmelse med de principper, der ligger til grund for "specifikationer om gennemførelsen af stabilitets- og vækstpacten og retningslinjer for stabilitets- og konvergensprogrammernes indhold og form", godkendt af Rådet den 7. september 2010.*
- (2p) *Der kan etableres en økonomisk dialog med Europa-Parlamentet, der giver Kommissionen mulighed for at offentliggøre sine analyser og for en eller flere økonomi- og finansministre fra en eller flere berørte medlemsstater at reagere. en sådan offentlig debat, der finder sted ud over de nationale grænser, kunne give*

medlemsstaterne mulighed for at tage hensyn til de afsmittende virkninger af den nationale afgørelse samt muliggøre et indbyrdes pres.

- (2q) *Denne forordning bør træde i kraft så snart som muligt efter vedtagelsen. Kommissionen bør dog, når den fremsætter forslag til foranstaltninger for gennemførelse af denne forordning, tage hensyn til den nuværende økonomiske situation i de berørte medlemsstater samt alle andre relevante faktorer.*
- (2r) *For at øge tilliden til europæiske statistikker og sikre de nationale statistiske myndigheders professionelle uafhængighed bør medlemsstaterne fortsat være fuldstændig forpligtede til at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker¹, især de statistiske principper, der er indeholdt i adfærdskodeksen for europæiske statistikker, som Kommissionen støttede i sin henstilling af 25. maj 2005 om medlemsstaternes og Fællesskabets statistikmyndigheders uafhængighed, integritet og ansvarlighed. Medlemsstaterne bør også sikre, at de nationale statistiske myndigheder får den nødvendige selvbestemmelse, når det gælder budgettildelinger, offentliggørelse af statistiske oplysninger og en gennemsigtig procedure for udnævnelse og afskedigelse af overordnede ledere. Desuden bør de nationale revisionsretter også have det samme niveau af professionel uafhængighed for at sikre fuld fortrolighed i forbindelse med indberetning på europæisk plan.*
- (3) Det er nødvendigt, at der indføres *incitament*er og yderligere sanktioner til at håndhæve budgetovervågningen mere effektivt i euroområdet. Disse sanktioner bør styrke troværdigheden i Unionens rammer for den finanspolitiske overvågning, og *incitament*erne bør styrke overholdelsen heraf.
- (3a) *Rammerne for budgetovervågning bør under alle omstændigheder støtte Unionens mål for vækst og beskæftigelse. De skal - især i perioder med økonomisk afmatning - kombineres med effektive bestræbelser på at fremme bæredygtig vækst, beskyttelse af social samhørighed og skabelse af beskæftigelse, idet de medlemsstatsspecifikke prioriteter og behov respekteres.*
- (4) Reglerne i denne forordning bør sikre rimelige, rettidige, graduerede og effektive mekanismer for overholdelse af den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten, navnlig forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker² og Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud³.
- (4a) *Europa-Parlamentet opfordrer i sin beslutning af 20. oktober 2010 med henstillinger til Kommissionen om forbedring af EU's økonomiske forvaltning og rammer for stabilitet, navnlig i euroområdet⁴ til "etablering af en solid og pålidelig mekanisme til forebyggelse og løsning af problemer med uforholdsmæssig stor gæld for*

¹ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

² EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

³ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0377.

euroområdet" og opfordrer i den forbindelse til, at der foretages en konsekvensanalyse og forundersøgelse, der ikke tager længere end et år, med henblik på at etablere en permanent mekanisme eller instans (en EU-valutafond), der skal bevirke, at man undgår moralsk angribelige dispositioner, og bidrage til at sikre stabiliteten af euroområdet som helhed og dets medlemsstater, der har euroen som valuta. samt fungere som en sidste-udvej-mekanisme.

- (4b) *Medlemsstater, der har euroen som valuta, bør samle op til [...] procent af statsgælden under fælles og pro rata-hæftelse (eurosecurities). Eurosecurities bør have højere prioritet end gæld, der påhviler nationale regeringer, og kunne hjælpe med at fremme euroen som en reservevaluta. For at styrke den finanspolitiske disciplin i lande med troværdige økonomiske politikker og finanspolitikker bør de have mulighed for at låne op til den fulde procentdel på [...] af landets bruttonationalprodukt (BNP), mens lande i en ringere økonomisk og finanspolitisk situation skal betale en præmie eller en højere rente eller kun være i stand til at låne en lavere andel af BNP i eurosecurities. Hvis et deltagende land konstant har ført uholdbare økonomiske politikker eller finanspolitikker, vil dets deltagelse i udstedelse af Eurosecurities blive suspenderet.*
- (4c) *Der bør oprettes en europæisk valutafond for at sikre den finansielle stabilitet i euroområdet og overtagelse af det ansvar, der for øjeblikket påhviler den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet og den europæiske stabilitetsmekanisme og en hvilken som helst fremtidig struktur, der ville påtage sig deres ansvar.*
- (4d) *Indtægter fra ubrugte betalingsbevillinger i Unionen bør bruges til at finansiere EU's prioriteter for vækst og beskæftigelse.*
- (4e) *Markedernes volatilitet og statsobligationsspændets niveauer i visse medlemsstater, der har euroen som valuta, kræver en resolut indsats for at bevare euroens stabilitet.*
- (4f) *Forøgelse af likviditeten på et nyt globalt euroobligationsmarked vil kunne reducere de finansielle omkostninger for medlemsstaterne og gøre euroen til en sikker valuta.*
- (5) *Sanktionerne mod de medlemsstater, der har euroen som valuta, i den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten har til formål at virke som incitamenter til at føre bæredygtige finanspolitikker. En sådan politik bør sikre, at udgifter og offentlige indtægter bringes i balance, og at man ikke beyrder de kommende generationer.*
- (5a) *De bestemmelser, der er fastlagt i denne forordning, bør omfatte foranstaltninger såsom incitamenter til overholdelse i gode tider.*
- (5b) *Der bør pålægges en engangsbod, hvis en medlemsstat manipulerer med de finansielle data, forfalsker statistikker eller med overlæg leverer vildledende oplysninger som følge af ukorrekt adfærd. En medlemsstat bør ikke to gange pålægges bod for den samme tilsigtede overtrædelse.*
- (6) *Bæredygtige finanspolitikker bør medføre, at det mellemfristede budgetmål reelt nås og fastholdes. Hvis medlemsstaterne overholder det mellemfristede mål for budgetstillingerne, skulle de kunne klare normale konjunkturudsving, samtidig med at de holder underskuddet på deres offentlige finanser under referenceværdien på 3 % af BNP og sikre hurtige fremskridt hen imod holdbare offentlige finanser. Den*

mellemfristede budgetmålsætning bør i betragtning heraf også tillade budgetmæssig handlefrihed, især til offentlige investeringer der bidrager til opnåelse af EU's vækst- og beskæftigelsesmål og målene for intelligent, bæredygtig og integreret vækst.

- (7) I den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten bør incitamentet til at føre **bæredygtige** finanspolitikker bestå i en forpligtelse til at deponere et rentebærende beløb, som midlertidigt pålægges en medlemsstat, som har euroen som valuta, og som gør utilstrækkelige fremskridt med sin budgetmæssige konsolidering. Det bør være tilfældet, når en medlemsstat efter en indledende advarsel fra Kommissionen fortsætter sin hidtidige politik, som, selv om den ikke udgør en overtrædelse af forbuddet mod et uforholdsmæssigt store underskud, er uforsigtig og potentielt kan skade Den Økonomiske og Monetære Unions rette funktion, og Rådet derfor retter en henstilling i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF.
- (8) Den rentebærende deponering, der pålægges, bør frigives til den pågældende medlemsstat **sammen** med **de** påløbne renter, når Rådet har konstateret, at den situation, der gav anledning til forpligtelsen til at deponere beløbet, er bragt til ophør.
- (9) I den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten bør sanktionerne mod de medlemsstater, der har euroen som valuta, antage form af en forpligtelse til at deponere et ikke-rentebærende beløb i tilknytning til en rådsafgørelse, som fastslår, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, samt forpligtelsen til at betale en bod, hvis Rådets henstilling om at korrigere et uforholdsmæssigt stort underskud ikke efterkommes. Disse sanktioner bør pålægges, uanset om det tidligere er blevet pålagt den pågældende medlemsstat at deponere et rentebærende beløb eller ej.
- (10) Størrelsen af den rentebærende deponering, den ikke-rentebærende deponering og den bod, der fastlægges i denne forordning, bør fastsættes således, at der sikres en **fair** graduering af sanktioner i den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten, **idet man undgår en procyklisk udvikling**, og der tilvejebringes tilstrækkelige incitamenter til, at de medlemsstater, der har euroen som valuta, overholder Unionens finanspolitiske rammer. Den bod, der er knyttet til artikel 126, stk. 11, i TEUF jf. artikel 12 i forordning (EF) nr. 1467/97, består af en fast komponent svarende til 0,2 % af BNP og en variabel komponent. Der sikres således graduering og ligebehandling mellem medlemsstaterne, hvis den rentebærende deponering, den ikke-rentebærende deponering og den bod, der er fastlagt i denne forordning, svarer til 0,2 % af BNP, som er størrelsen af den faste komponent i den bod, der er knyttet til artikel 126, stk. 11, i TEUF.
- (11) Rådet bør have mulighed for at mindske eller annullere de sanktioner, der er pålagt en medlemsstat, som har euroen som valuta, på grundlag af et forslag fra Kommissionen, efter at den pågældende medlemsstat har fremsat en begrundet anmodning derom. I den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten bør Kommissionen også kunne foreslå at mindske størrelsen af en sanktion eller annullere den på grund af exceptionelle økonomiske omstændigheder.
- (11a) Uanset det bodsbeløb, der fremkommer ved standardberegningen, bør Kommissionen have mulighed for at foreslå at nedsætte eller annullere boden for at tage hensyn til en eventuel kumulativ virkning af en hvilken som helst sanktion pålagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 af ... [om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store**

makroøkonomiske ubalancer i euroområdet] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 af ... [om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud].

- (12) Den ikke-rentebærende deponering bør frigives, når det uforholdsmæssigt store underskud er korrigeret, idet renterne på sådanne deponeringer og den bod, der er opkrævet, bør *tildeles den permanente stabilitetsmekanisme. Indtil denne mekanisme er oprettet bør renten og boderne afsættes som midler til de risikobærende finansielle instrumenter til EU-relevante projekter finansieret af Den Europæiske Investeringsbank i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol (nr. 5) om Den Europæiske Investeringsbanks vedtægter, som er vedføjet traktaterne.*
- (13) Beføjelsen til at vedtage individuelle afgørelser om gennemførelse af de sanktionsmekanismer, der er fastlagt i denne forordning, bør tillægges Rådet. Som led i den samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker, der foretages i Rådet, jf. artikel 121, stk. 1, i TEUF udgør disse individuelle afgørelser en integreret opfølgning af de foranstaltninger, Rådet vedtager i overensstemmelse med *artikel 121, 126 og 148* i TEUF og forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97.
- (13a) For at fremme ansvarligheden og det nationale ejerskab bør Rådet træde sammen og offentligt overveje, hvornår det skal drøfte og vedtage konklusioner og henstillinger om disse vigtige spørgsmål, der vedrører Den Europæiske Unions og dens borgeres interesser.*
- (14) Eftersom denne forordning indeholder generelle regler for en effektiv håndhævelse af forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97, bør den vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. traktatens artikel 121, stk. 6.
- (15) Da målet om at skabe en ensartet sanktionsmekanisme ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (15a) For at sikre en permanent dialog med medlemsstaterne med henblik på at nå målene med denne forordning, bør Kommissionen aflægge dialogbesøg og overvågningsbesøg.*
- (15b) Kommissionen bør regelmæssigt foretage en bred evaluering af det økonomiske styringssystem og især af effektiviteten og tilstrækkeligheden af incitamenterne og sanktionerne. Disse evalueringer bør suppleres med relevante forslag, hvis det er nødvendigt.*
- (15c) Når der iværksættes sanktioner, bør der specifikt tages hensyn til de foranstaltninger, der træffes som reaktion på de særlige henstillinger rettet til medlemsstaterne som led i "det europæiske halvår".*
- (15d) Samtlige medlemsstater skal samarbejde tæt om at nå stabilitets- og vækstpagtens mål. Der bør tages hensyn til afsmittende virkninger af og på nationale politikker i forbindelse med vurdering af de sanktioner, der er beskrevet i dette kapitel.*

(15e) Af lån fra Den Europæiske Valutafond bør der opkræves renter baseret på omkostninger, men der kan tilføjes en passende risikopræmie. Et forudbetalingsincitament kan indgå i betingelserne for at anspore til tidlig tilbagebetaling af lån og for at lette lånerens vej tilbage til kapitalmarkederne.

(15f) Kommissionen og Rådet bør ved anvendelse af denne forordning tage hensyn til alle relevante faktorer og de berørte medlemsstaters økonomiske og budgetmæssige situation, især hvorvidt de er underlagt et tilpasningsprogram i EU-regi eller under Den Internationale Valutafond. Der bør endvidere indføres en overgangsperiode for at give medlemsstaterne mulighed for at tilpasse deres politikker til nogle af denne forordnings bestemmelser.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Genstand

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastlægges et system med **incitament**er og sanktioner, der skal styrke den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten **og styrke koordinationen og overvågningen af budgetdisciplinen samt bevare den finansielle stabilitet** i euroområdet.
 - 1a. *For at styrke dialogen mellem EU-institutionerne, især Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og de nationale parlamenter, regeringer og andre relevante instanser i medlemsstaterne, og for at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed kan Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat tilrettelægge offentlige drøftelser og høringer om makroøkonomisk og budgetmæssig overvågning, der foretages af Rådet og Kommissionen. Kommissionen og Rådet vil tage behørigt hensyn til resultatet af disse høringer.*
2. Denne forordning gælder for de medlemsstater, der har euroen som valuta. Artikel 2
 - 2a. *Denne forordning gælder også i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, og som har meddelt Kommissionen sin vilje til at anvende denne forordning. Denne notifikation offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Denne forordning gælder i en sådan medlemsstat fra datoen efter denne offentliggørelse.*

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten": det multilaterale overvågningssystem, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1466/97
- 2) "den procedure for kontrol med medlemsstaternes uforholdsmæssigt store underskud": der er fastlagt i artikel 126 i TEUF og forordning (EF) nr. 1467/97
- 3) "exceptionelle økonomiske omstændigheder": omstændigheder, hvor et offentligt underskuds overskridelse af referenceværdien anses for at være exceptionelt i den betydning, der er fastlagt i artikel 126, stk. 2, litra a), andet led, i TEUF og i forordning (EF) nr. 1467/97.

Kapitel Ia

Incitamenter

Artikel 2a

Indtægter fra ubrugte betalingsbevillinger

Indtægter fra ubrugte betalingsbevillinger i Unionens almindelige budget kan overføres til Unionens budget for det følgende år og afsættes til programmer, der fremmer Unionens vækststrategi i samtlige medlemsstater samt til korrektion af makroøkonomiske ubalancer.

Kapitel II

Sanktioner i den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten

Artikel 3

Rentebærende deponering

1. Hvis Rådet i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF retter en henstilling til en medlemsstat om at træffe de nødvendige tilpasningsforanstaltninger i tilfælde af en væsentlig afvigelse fra ***det mellemfristede budgetmål eller fra den passende korrektionskurs i retning af en*** finanspolitik jf. artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1466/97, pålægger Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, medlemsstaten at deponere et rentebærende beløb. Afgørelsen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med kvalificeret flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på ***10 dage***, efter at Kommissionen har vedtaget det. Rådet kan ændre forslaget i overensstemmelse med artikel 293, stk. 1, i TEUF.
 - 1a. Den pågældende medlemsstat kan anmode Europa-Parlamentet om at tilrettelægge høringer eller offentlige drøftelser i sit ansvarlige udvalg. Disse høringer eller offentlige drøftelser giver den pågældende medlemsstats regering mulighed for at fremføre sit anliggende under tilstedeværelse af Kommissionen og Eurogruppens formand. Når en sådan høring eller offentlig debat tilrettelægges, forlænges fristen på***

10 dage omhandlet i stk. 1 til en frist på 20 dage. Der skal indbydes tilstrækkeligt højtstående repræsentanter for Den Europæiske Centralbank. Kommissionen og Rådet vil tage behørigt hensyn til resultatet af disse høringer.

2. Den rentebærende deponering, som Kommissionen fremsætter forslag om, beløber sig til 0,2 % af den pågældende medlemsstats **BNP baseret på de seneste disponible tal indsamlet af Eurostat** for det foregående år.
3. Det deponerede beløb skal forrentes til en sats, som afspejler Kommissionens kreditrisiko og den relevante investeringsperiode.
4. Uanset stk. 2 kan Kommissionen **inden for en frist på 10 dage**, efter at Rådet har vedtaget sin henstilling omhandlet i stk. 1, fremsætte forslag om at mindske det rentebærende beløb eller om at annullere det
 - a) **på grund af ekstraordinære økonomiske omstændigheder**
 - b) **for at tage hensyn til eventuelle kumulative virkninger af en sanktion, der iværksættes i henhold til forordning (EU) nr. .../2011 [om håndhævelsesforanstaltninger til korrektion af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske uligheder i euroområdet] og forordning (EU) nr. .../2011 [om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud].**
5. Hvis den situation, der har givet anledning til den i stk. 1 omhandlede henstilling, ikke længere gør sig gældende, træffer Rådet på forslag af Kommissionen afgørelse om, at det deponerede beløb og de påskrevne renter tilbagebetales til den pågældende medlemsstat. Rådet kan ændre Kommissionens forslag i overensstemmelse med artikel 293, stk. 1, i TEUF.
 - 5a. **Hvis Rådet nægter at tage hensyn til, at denne situation er ophørt med at eksistere, kan den pågældende medlemsstat anmode det ansvarlige udvalg i Europa-Parlamentet om at tilrettelægge en offentlig høring. Kommissionen og Rådet vil tage behørigt hensyn til resultatet af denne høring.**

Kapitel III

Sanktioner i den korrigerende del af stabilitets- og vækstpacten

Artikel 4

Ikke-rentebærende deponering

1. Hvis Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 6, i TEUF fastslår, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, pålægger Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, medlemsstaten at deponere et ikke-rentebærende beløb. Afgørelsen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med kvalificeret flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på **10 dage**, efter at Kommissionen

har vedtaget det. Rådet kan ændre forslaget i overensstemmelse med artikel 293, stk. 1, i TEUF.

- 1a. ***Den pågældende medlemsstat kan anmode Europa-Parlamentet om at tilrettelægge høringer eller offentlige drøftelser i sit ansvarlige udvalg. Disse høringer eller offentlige drøftelser giver den pågældende medlemsstats regering mulighed for at fremføre sit anliggende under tilstedeværelse af Kommissionen og Eurogruppens formand. Når en sådan høring eller offentlig debat tilrettelægges, forlænges fristen på 10 dage omhandlet i stk. 1 til en frist på 20 dage. Der skal indbydes tilstrækkeligt højtstående repræsentanter for Den Europæiske Centralbank. Kommissionen og Rådet vil tage behørigt hensyn til resultatet af disse høringer.***
2. Den rentebærende deponering, som Kommissionen fremsætter forslag om, beløber sig til 0,2 % af den pågældende medlemsstats BNP ***baseret på de seneste disponible tal indsamlet af Eurostat for*** det foregående år.
3. Hvis medlemsstaten har deponeret et rentebærende beløb hos Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3, konverteres den rentebærende deponering til en ikke-rentebærende deponering.

Hvis størrelsen af det tidligere deponerede rentebærende beløb og af de renter, der er påløbet, overstiger størrelsen af den påkrævede ikke-rentebærende deponering, tilbagebetales differencen til medlemsstaten.

Hvis størrelsen af den påkrævede ikke-rentebærende deponering overstiger størrelsen af det tidligere deponerede rentebærende beløb og de renter, der er påløbet, betaler medlemsstaten differencen, når den deponerer det ikke-rentebærende beløb.

4. Uanset stk. 2 kan Kommissionen **■** inden for en frist på ***10 dage***, efter at Rådet har vedtaget sin afgørelse i henhold til traktatens stk. 10, stk. 6, fremsætte forslag om at mindske det deponerede rentebærende beløb eller om at annullere det
 - a) ***på grund af ekstraordinære økonomiske omstændigheder***
 - b) ***for at tage hensyn til eventuelle kumulative virkninger af en sanktion, der iværksættes i henhold til forordning (EU) nr. .../2011 [om håndhævelsesforanstaltninger til korrektion af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske uligheder i euroområdet] og forordning (EU) nr. .../2011 [om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud].***

Artikel 5

Bod

1. Hvis Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 8, i TEUF konstaterer, at en medlemsstat ikke har truffet virkningsfulde foranstaltninger til opfølgning af dets henstilling inden for den fastlagte frist, træffer Rådet på forslag af Kommissionen afgørelse om, at den pågældende medlemsstat skal betale en bod. Afgørelsen anses for at

være vedtaget af Rådet, medmindre det med kvalificeret flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på **10 dage**, efter at Kommissionen har vedtaget det. Rådet kan ændre forslaget i overensstemmelse med artikel 293, stk. 1, i TEUF.

- 1a. Den pågældende medlemsstat kan anmode Europa-Parlamentet om at tilrettelægge høringer eller offentlige drøftelser i sit ansvarlige udvalg. Disse høringer eller offentlige drøftelser giver den pågældende medlemsstats regering mulighed for at fremføre sit anliggende under tilstedeværelse af Kommissionen og Eurogruppens formand. Når en sådan høring eller offentlig debat tilrettelægges, forlænges fristen på 10 dage omhandlet i stk. 1 til en frist på 20 dage. Der skal indbydes tilstrækkeligt højtstående repræsentanter for Den Europæiske Centralbank. Kommissionen og Rådet vil tage behørigt hensyn til resultatet af disse høringer.**
- 1b. I tilfælde af, at en medlemsstat manipulerer med finansielle data, forfalsker statistikker eller med overlæg afgiver vildledende oplysninger om sine offentlige finanser, især sådanne oplysninger, der resulterer i en overtrædelse af de europæiske statistikregler, som afgørelserne i forordning (EU) nr. [.../...] er baseret på, kan Rådet på forslag af Kommissionen beslutte, at den pågældende medlemsstat skal betale en bod. En sådan bod består af en engangsbetaling på 0,5 % af den pågældende medlemsstats BNP i det foregående år. Beslutningen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det ved kvalificeret flertal beslutter at forkaste forslaget inden 10 dage efter, at Kommissionen har vedtaget det. Rådet kan ændre Kommissionens forslag i overensstemmelse med artikel 293, stk. 1, i TEUF.**

Den pågældende medlemsstat kan anmode Europa-Parlamentet om at tilrettelægge høringer eller offentlige drøftelser i sit ansvarlige udvalg. Disse høringer eller offentlige drøftelser giver den pågældende medlemsstats regering mulighed for at fremføre sit anliggende under tilstedeværelse af Kommissionen og Eurogruppens formand. Når en sådan høring eller offentlig debat tilrettelægges, forlænges fristen på 10 dage omhandlet i stk. 1 til en frist på 20 dage. Der skal indbydes tilstrækkeligt højtstående repræsentanter for Den Europæiske Centralbank. Kommissionen og Rådet vil tage behørigt hensyn til resultatet af disse høringer.

2. Den bod, som Kommissionen fremsætter forslag om, beløber sig til 0,2 % af den pågældende medlemsstats BNP **baseret på de seneste disponible tal indsamlet af Eurostat** for det foregående år.
3. Hvis medlemsstaten har deponeret et ikke-rentebærende beløb hos Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4, konverteres den ikke-rentebærende deponering til en bod.

Hvis størrelsen af det tidligere deponerede ikke-rentebærende beløb overstiger størrelsen af den påkrævede bod, tilbagebetales differencen til medlemsstaten.

Hvis størrelsen af den påkrævede bod overstiger størrelsen af det tidligere deponerede ikke-rentebærende beløb, eller hvis der ikke tidligere er deponeret et ikke-rentebærende beløb, betaler medlemsstaten differencen, når den betaler boden.

4. Uanset stk. 2 kan Kommissionen inden for en frist på **10** dage, efter at Rådet har vedtaget sin afgørelse i henhold til stk. 126, stk. 8, i TEUF fremsætte forslag om at annullere boden eller mindske bodsbeløbet

a) på grund af ekstraordinære økonomiske omstændigheder

b) for at tage hensyn til eventuelle kumulative virkninger af en sanktion, der iværksættes i henhold til forordning (EU) nr. .../2011 [om håndhævelsesforanstaltninger til korrektion af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske uligheder i euroområdet] og forordning (EU) nr. .../2011 [om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud].

Det samlede årlige beløb af de kumulative bøder, der pålægges en medlemsstat, med undtagelse af boden omhandlet i punkt 1b, overstiger ikke 0,5 % af den pågældende medlemsstats BNP.

Artikel 6

Tilbagebetaling af den ikke-rentebærende deponering

Hvis Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 12, i TEUF beslutter at ophæve nogle af eller alle sine afgørelser, tilbagebetales eventuelle ikke-rentebærende beløb, som medlemsstaten har deponeret hos Kommissionen, til den pågældende medlemsstat.

Artikel 7

Fordeling af renter og bod

De renter, Kommissionen har tjent på de beløb, der er deponeret i henhold til artikel 4, og den bod, der er opkrævet i henhold til artikel 5, ***afsættes til stabilitetsmekanismen for de medlemsstater, der har euroen som valuta. Indtil denne mekanisme er oprettet afsættes renten og boderne som midler til de risikobærende finansielle instrumenter til EU-relevante projekter finansieret af Den Europæiske Investeringsbank i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol (nr. 5) om Den Europæiske Investeringsbanks vedtægter, som er vedføjet traktaterne.***

Kapitel IV

Generelle bestemmelser

Artikel -8

Dialog og overvågningsbesøg

1. *Kommissionen sikrer en permanent dialog med medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med denne forordnings målsætninger. Kommissionen aflægger med dette formål besøg i samtlige medlemsstater med henblik på en regelmæssig dialog og, hvor dette er relevant, overvågning.*

Kommissionen kan, hvis den finder det hensigtsmæssigt, opfordre repræsentanter for Den Europæiske Centralbank eller andre relevante institutioner til at deltage i dialog og overvågningsbesøg.

2. *I forbindelse med tilrettelæggelsen af dialogbesøg og overvågningsbesøg forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, sine foreløbige undersøgelsesresultater for den berørte medlemsstat.*
3. *Kommissionen reviderer i forbindelse med sine dialogbesøg den aktuelle økonomiske situation i den pågældende medlemsstat og identificerer eventuelle risici eller vanskeligheder i forbindelse med opfyldelsen af denne forordnings målsætninger.*
4. *Kommissionen kontrollerer i forbindelse med sine overvågningsbesøg processerne og verificerer, at der er truffet foranstaltninger i overensstemmelse med Rådets eller Kommissionens afgørelser og med denne forordnings målsætninger. Overvågningsforsøg aflægges kun i ekstraordinære tilfælde og kun, hvor der er betydelige risici eller vanskeligheder med at opfylde disse målsætninger.*
5. *Kommissionen underretter Det Økonomiske og Finansielle Udvalg om grundene til overvågningsbesøgene.*
6. *Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at lette dialogen og overvågningsbesøgene. Medlemsstaterne sørger på Kommissionens anmodning for frivillig assistance fra alle de relevante nationale myndigheder til forberedelserne og gennemførelsen af dialogerne og overvågningsbesøgene.*

Artikel -8a

Gennemsigtighed

Rådet og Kommissionen offentliggør og gør rede for grundene til alle deres afgørelser og henstillinger, med mindre noget andet er bestemt i TEUF.

Artikel -8b

Indgreb i nødsituationer

Hvis de relevante procedurer [i artikel 126 i TEUF] er blevet indledt uden resultat, og en medlemsstats uforholdsmæssigt store underskud eller gældsniveauet eller en hvilken som helst anden ubalance stadigvæk truer euroens stabilitet, træffer Kommissionen på grundlag af artikel 136 og artikel 3, stk. 1, i TEUF, og efter høring af ECB alle de nødvendige foranstaltninger til bevarelse af euroen.

Efter at Kommissionen har offentliggjort sin afgørelse, afholdes der uden unødvendig forsinkelse en drøftelse i Europa-Parlamentet under tilstedeværelse af Kommissionens formand, formanden for Det Europæiske Råd og Eurogruppens formand samt repræsentanter fra de(n) berørte medlemsstat(er) for at drøfte de foranstaltninger, Kommissionen har truffet. Der skal indbydes tilstrækkeligt højtstående repræsentanter for Den Europæiske Centralbank. Kommissionen og Rådet vil tage behørigt hensyn til resultatet af denne drøftelse.

Rådet kan tilbagekalde Kommissionens foranstaltninger efter vedtagelse med kvalificeret flertal.

Den Europæiske Centralbank underrettes om disse afgørelser.

Artikel 8

Afstemning i Rådet

Hvad angår de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5, må kun de medlemmer af Rådet, som repræsenterer medlemsstater, der har euroen som valuta, deltage i afstemningen, og Rådet handler uden at tage stemmeafgivningen fra det medlem i Rådet, der repræsenterer den berørte medlemsstat, i betragtning.

Det i foregående stykke nævnte kvalificerede flertal af Rådets medlemmer defineres i overensstemmelse med artikel 238, stk. 3, litra a), i TEUF.

For at fremme den offentlige kontrol, ansvarligheden og det nationale ejerskab er Rådets drøftelser, når det behandler og vedtager de afgørelser, der er omtalt i artikel 3, 4, 5 og 6 tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, i Rådets afgørelse 2006/683/EF, Euratom af 15. september 2006 om vedtagelse af Rådets forretningsorden¹.

Artikel 8a

Revision

1. *Senest den ...* og derefter hvert tredje år offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning. I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:
 - a) *hvorvidt systemet med incitament og sanktioner er effektivt, passende og forholdsmæssigt og sikrer overholdelse af stabilitets- og vækstpagten*
 - b) *hvorvidt udvidelsen af afstemning med omvendt kvalificeret flertal til alle trin i proceduren er juridisk mulig.**
2. *Inden udgangen af 2011 forelægger Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet en rapport, herunder en konsekvensvurdering og en forundersøgelse, der om nødvendigt*

¹ EUT L 285 af 16.10.2006, s. 47.

* EUT: Indsæt datoen for denne forordnings ikrafttræden.

ledsages af lovgivningsforslag med henblik på i henhold til fællesskabsregler at oprette en europæisk valutafond, der har til formål at forbedre den økonomiske styring og samordning på EU-plan, bevare den finansielle stabilitet i euroområdet som helhed og styrke budgetdisciplinen blandt medlemsstaterne.

3. *Den Europæiske Valutafond forvaltes i henhold til EU-reglerne og tjener to hovedformål:*
 - a) *at fungere som en permanent kriseløsningsmekanisme, der overtager det ansvar, der for øjeblikket påhviler den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet og den europæiske stabilitetsmekanisme og en hvilken som helst fremtidig struktur, der ville påtage sig deres ansvar*
 - b) *at udstede eurosecurities, hvad enten det er under forholdsmæssig eller fælles hæftelse.*
4. *Den Europæiske Valutafond bør krediteres med de renter, Kommissionen har tjent på deponerede beløb og bodsbetalinger, som er indtjent i overensstemmelse med [artikel 3, 4 og 5 i denne forordning, artikel 12 i forordning (EF) nr. 1467/97 og artikel 3 i forordning (EU) nr. .../2011 [om håndhævelsesforanstaltninger til korrektion af uforholdsmæssigt store mikroøkonomiske uligheder i euroområdet]]:*

Den Europæiske Valutafond kan have yderligere finansielle midler gennem bidrag fra medlemsstaterne i overensstemmelse med deres opfyldelse af stabilitets- og vækstpakten.

Lovgivningsforslagene omhandlet i stk. 2 forelægges i så god tid, at de kan træde i kraft fra 1. januar 2013.

5. *Inden udgangen af 2011 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, herunder en konsekvensvurdering og en forundersøgelse, der om nødvendigt ledsages af lovgivningsforslag med henblik på i henhold til fællesskabsregler at oprette et system med fælles udstedelse af europæiske statsobligationer (eurosecurities) under fælles og pro rata-hæftelse.*

Dette system skal have til formål at styrke den finanspolitiske disciplin og tilføre euroområdet stabilitet gennem markeder men også - idet der drages nytte af den øgede likviditet - sikre, at de bedst vurderede medlemsstater ikke kommer til at lide under højere renter som følge af indførelsen af eurosecurities.

Lovgivningsforslagene forelægges i så god tid, at de kan træde i kraft fra 1. januar 2013.

Udstedelsen af eurosecurities sker, uden at det berører Den Europæiske Investeringsbanks funktioner eller projektobligationerne foreslået af Kommissionen med henblik på at finansiere langsigtede og fremtidsorienterede investeringer.

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [xx]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3 gælder ikke i en overgangsperiode på tre år fra offentliggørelsen af denne forordning i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand